



Velfærd

Helst ikke her

Fynbo, Lars

Published in:
Dagbladet Information

Publication date:
2005

Document version
Også kaldet Forlagets PDF

Citation for published version (APA):
Fynbo, L. (2005). Velfærd: Helst ikke her. *Dagbladet Information*, 20-21.

Debat: Velfærd: Helst ikke her

Af Lars Fynbo studerende, bosat på Vesterbro

Jeg er forælder og går både ind for færre brugte kanyler i det offentlige rum og bedre og mere kompetent pædagogik i daginstitutioner. Derfor vil jeg tillade mig at knytte et par kommentarer til artiklen "Helst ikke her hos os" i Information den 30.-31. juli og om "barneargumentet som skyts mod de svage".

Argumentet om, at forældre, som taler børns sag på bekostning af samfundets svage, er usolidariske, er dybt usympatisk. For en forælder handler det som bekendt om at kunne tage ansvaret både for sit eget og for sit barns liv, og derfor er det tarveligt at skose forældre, som anser det for problematisk, at børn kan rende ind i brugte kanyler og dårlig pædagogik, for at være - forældre.

Måske har jeg misforstået intentionen med artiklen, men hvis den antyder på klassisk konstruktionistisk manér, at i det mindste problemet med brugte kanyler på Vesterbro er skabt af, at folk er blevet forældre (og bruger "barneargumenter"), siger jeg fra. Det er for billigt og ikke spor solidarisk.

Prøv at gå en tur med en af Mariakirkens kirketjenere en søndag morgen inden gudstjeneste. Så vil dyngen af brugte kanyler, som skal samles sammen, tale sit eget og ikke spor konstruktionistiske sprog, og det har bestemt ikke noget med forældreskab at gøre. Dorit Otzen har selvfølgelig ret i, at man bliver frygteligt overrasket over, hvordan der ser ud på Maria Kirkeplads, første gang man passerer forbi. Ligesom man også bliver ret overrasket over, hvad ansvar er for noget, når man pludselig får ansvaret for et andet liv end sit eget. Og hun har også ret i, at man først kan sige fra overfor virkeligheden, når man selv er blevet en del af den.

Men hvad så? Derfor kan "dem fra velfærdsbølen" jo rent faktisk godt have et problem med, at der flyder kanyler på steder, hvor kanyler ikke hører hjemme. Og derfor kan de brugte kanyler jo godt pludselig - og åbenbart ikke som for 30 år siden - begynde at udgøre et reelt problem, og således ikke forblive en samling hysteriske forældres kollektive fantasi om faren ved at opfostre børn i København.

Medmenneskelighed

Derimod har Dorit Otzen ikke ret i, at vi alle er i samme båd og alle er i fare for at ende som boligløs stofmisbruger på Vesterbro. Det er jo da en væsentlig del af problemet, at segmentet af udsatte omkring Maria Kirkeplads, netop er et segment og således udsat i dobbelt forstand:

De er nemlig både sat uden for det omkringliggende (velfærdsbøle-)samfund samtidig med, at de udsættes for de tiltag, som skyldes velfærdsbølenes usolidariske og kritiske røster. Det er forkert at forsøge at få folk til at sætte sig i narkomanernes sted, og det er perverteret at anse bunden af samfundet som en identifikationsfaktor, der er i stand til at skabe mere medmenneskelighed.

Det er jo heller ikke, hvad man mig bekendt gør i Mariatjenesten. Her er man medmenneskelig, men ikke ud fra en kunstig tanke om, at det lige så godt kunne være en selv, der lå på trappen. Tværtimod er det jo fordi, man ikke lader sig true af sit eget (u-)mulige forfald, at man frivilligt og et par gange om ugen kommer forbi og holder hånden over de forfaldne.

Mariatjenestens og narkomanernes problem er, at man kun vil kæmpe for den enkeltes ret til også at være til, mens man lader politikere, journalister og vrede forældre om at tage sig af de almene, strukturorienterede forhold, som f.eks. at vi alle skal kunne være her, eller at narkomanien skal ryddes ud af bydelen.

Det er en klassisk konflikt mellem aktør- og strukturperspektiverne, som ikke kan løses. Men som ikke derfor skal være en gyldig grund til at gøre det til noget mindreværdigt at være forælder.

Titel

Stednavne

DANMARK

Emneord

Personer

Virksomheder

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informationsgenfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.